2024/1438

24.5.2024

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2024/1438,

14. mai 2024,

millega muudetakse nõukogu direktiivi 2001/110/EÜ mee kohta, direktiivi 2001/112/EÜ toiduks ettenähtud puuvilja- ja marjamahlade ja teatavate samalaadsete toodete kohta, direktiivi 2001/113/EÜ inimtoiduks ettenähtud puuvilja- ja marjadžemmi, -želee ja tsitrusmarmelaadi ning magustatud kastanipüree kohta ning direktiivi 2001/114/EÜ teatavate inimtoiduks ettenähtud osaliselt või täielikult veetustatud piimakonservide kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ([1])

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([2])

ning arvestades järgmist:

(1) Kooskõlas oma 11. detsembri 2019. aasta teatises „Euroopa roheline kokkulepe“ esitatud eesmärkidega võttis komisjon 20. mail 2020 vastu teatise „Strateegia „Talust taldrikule“ õiglase, tervisliku ja keskkonnahoidliku toidusüsteemi edendamiseks“ (edaspidi „strateegia „Talust taldrikule““), milles ta teatas kavatsusest võtta meetmeid tervislikuma ja kestlikuma liidu toidusüsteemi loomiseks. Nende meetmetega püüab komisjon muu hulgas anda hoogu suure suhkrusisaldusega toiduainete koostise muutmisele ning hõlbustada üleminekut tervislikule ja kestlikule toitumisele. Selleks et anda tarbijatele võimalus teha teadlikke, tervislikke ja kestlikke toiduvalikuid, teatas komisjon kohustuslike päritolu- või lähtekoha märkimise võimalikust laiendamisest teatavatele toodetele, võttes samal ajal täiel määral arvesse mõju siseturule.

(2) Nõukogu direktiivis 2001/110/EÜ ([3]) on sätestatud mee määratlused, nimetused, ühised normid koostise ning kvaliteedi ja märgistamise nõuete kohta.

(3) Pidades silmas tihedat seost mee kvaliteedi ja päritolu vahel ning vajadust vältida tarbijate eksitamist toote kvaliteedi osas, on direktiiviga 2001/110/EÜ kehtestatud normid mee korjamiskoha märgistuse suhtes. Eelkõige on kõnealuse direktiivi artikli 2 esimese lõigu punktis 4 nõutud, et märgistusel tuleb esitada päritoluriik või -riigid, kus mesi on korjatud, ning ette nähtud, et kui mesi on pärit rohkem kui ühest liikmesriigist või kolmandast riigist, võib päritoluriikide kohustusliku märke asendada vajaduse korral ühega järgmistest märgetest: „Euroopa Liidust pärit mee segu“, „väljastpoolt Euroopa Liitu pärit mee segu“, „Euroopa Liidust ja väljastpoolt Euroopa Liitu pärit mee segu“. Liikmesriikide poolt eespool nimetatud sätte alusel vastu võetud erinevad normid võisid tarbijaid eksitada ja siseturu toimimist takistada.

(4) Tulenevalt tarbijate suurest huvist mee geograafilise päritolu vastu ning pidades silmas strateegia „Talust taldrikule“ eesmärki suurendada tarbijate suutlikkust teha teadlikke valikuid (sealhulgas oma toidu päritolu osas), samuti selleks, et säilitada märgistusnormide ühtlustamise kaudu kogu liidus siseturu tulemuslik toimimine, on asjakohane vaadata läbi mee päritolu märgistusnormid. Üldreeglina tuleks käesoleva direktiiviga nõuda, et mee segude puhul peaks märgistusel esitama päritoluriigi või -riigid kahanevas järjekorras koos iga päritolu protsendimääraga, kusjuures lubatud kõrvalekalle segu iga osakaalu puhul on 5 % ja arvutused tehakse ettevõtja jälgitavusdokumentide alusel.

([1]) ELT C, C/2023/881, 8.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/881/oj.
([2]) Euroopa Parlamendi 10. aprilli 2024. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 24. aprilli 2024. aasta otsus.
([3]) Nõukogu 20. detsembri 2001. aasta direktiiv 2001/110/EÜ mee kohta (EÜT L 10, 12.1.2002, lk 47).

(5) Teatava paindlikkuse tagamiseks peaks liikmesriikidel siiski olema võimalik sätestada, et meesegude puhul, millel on päritoluriike enam kui neli, on protsendimäärade märkimine lubatud ainult nelja suurima osakaalu kohta, kui need moodustavad kokku üle 50 % kogukaalust. Ülejäänud päritoluriigid tuleks üldreegli kohaldamisel märkida kahanevas järjekorras. Selline paindlikkus ei sega üldreegli kohaselt märgistatud mee vaba liikumist, kuna üldreegel näeb ette tarbijatele täielikuma teabe andmist. Üldreegli ja selle paindlikkuse vahelisest suhtest tulenevalt on otstarbekas märkida, et kui päritoluriike on enam kui neli ning viienda või järgnevate päritoluriikide osakaal on neljanda omaga identne, ei ole võimalik märkida ainult nelja suurimat osakaalu ja seega peaks kohaldama üldreeglit.

(6) Võttes arvesse ainult 30 g või väiksemat meeportsjonit sisaldavate pakendite väiksust ja sellest tulenevaid tehnilisi raskusi, on asjakohane näha meesegude puhul ette päritoluriigi täisnime asemel standardset ja rahvusvaheliselt tuntud koodi kasutamist, nimelt rahvusvahelist standardit ISO 3166, milles on riikidele viitamiseks määratud kindlaks rahvusvaheliselt tunnustatud tähtkoodid. Eelkõige on pakendite väiksusest tulenevate tehniliste raskuste ületamiseks asjakohane kasutada Rahvusvahelise Standardiorganisatsiooni poolt üldotstarbeks soovitatavat kahetähelist koodi (alpha-2).

(7) Komisjoni kooskõlastatud mee ehtsuse kontrollikava (2015–2017) ja komisjoni kooskõlastatud tegevusega „From the Hives“ („Tarudest“, 2021–2022) seoses tõstetakse esile, et suure osa liidu turule lastava mee puhul kahtlustatakse võltsimist. Liidus toodetud ja turustatava mee võltsingute avastamiseks on vaja tagada ühtlustatud analüüsimeetodite olemasolu. Seepärast tuleks komisjonile anda selliste ühtsete meetodite väljatöötamiseks direktiivi 2001/110/EÜ artikli 4 lõikes 1 osutatud rakendamisvolitused lisaks olemasolevatele rakendusvolitustele. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ([4]). Volituste kasutamiseks on asjakohane määrata konkreetne tähtpäev.

(8) Teatav kuumtöötlemine võib tingida mee koostisosade, eelkõige ensüümide lagunemise. Õietolm, mis on üks mee peamisi koostisosi ja pakub seose selle botaanilise päritoluga, võib anda infot mee geograafilise päritolu kohta. Selleks et tagada õiglased kaubandustavad ja kaitsta tarbijate huve, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte seoses kriteeriumidega, mille alusel määratakse kindlaks, millistest õitest, taimedest või geograafilisest piirkonnast mesi pärineb, ning tagatakse, et turule lastud mesi vastab direktiivile 2001/110/EÜ, eelkõige selleks, et hoida ära ensüümide deaktiveerumist ning tagada, et õietolmu ei kõrvaldataks märkimisväärsel määral.

(9) Selleks et kaitsta tarbijate huve, piirata nii palju kui võimalik pettusi seoses võltsitud toodetega, mis ei vasta nimetusele „mesi“, võimaldada kontrollida mee päritolu ja kvaliteedi kohta esitatud teavet ning tagada võimalikult suur läbipaistvus, tuleks komisjonile anda õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu õigusakte, millega kehtestatakse jälgitavusnõuded, mis tagavad mee päritolu, sealhulgas päritoluriiki käsitleva olulise teabe olemasolu ja kättesaadavuse kogu liidu tarneahelas, alates mee korjajaks olevast tootjast või mee importijast kuni tarbijateni. Liidus toodetud ja liitu imporditud mee suhtes kohaldatavad ühtlustatud jälgitavusnõuded on vajalikud, et liikmesriikide pädevatel asutustel oleks võimalik teha kindlaks mee kulgemistee kogu tarneahelas vähemalt esimese etapini liidu sees. Nende reeglitega ei tohiks tootjate halduskoormust suurendada, kuid need peaksid lihtsustama tarbijate ja järelevalveasutuste jaoks mee kulgemistee jälgimist liidus alates korjamisest kuni villimiseni. Seepärast tuleks uute mee jälgitavusnõuete abil tagada täpne teave mee päritolu ja ehtsuse kohta kogu mee tarneahelas. Jälgitavussüsteemi loomiseks ja selleks, et töötada välja kõige asjakohasemad nõuded, muu hulgas analüüsides olemasolevaid digitaalseid lahendusi või meetodeid, mis hõlmavad asjakohasel juhul kordumatut tunnuskoodi või sarnaseid meetodeid, peaks komisjon tegema teostatavusuuringu.

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

(10) Kõnealuste delegeeritud õigusaktide vastuvõtmisel on eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohased konsultatsioonid, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et need konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 2016. aasta 13. aprilli institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes ([5]) sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

(11) Selleks et toetada komisjoni parima kättesaadava tehnilise oskusteabega, tuleks luua platvorm. Kõnealuse platvormi kaudu peaks muu hulgas saama soovitusi liidu jälgitavussüsteemi kohta, mis tagab mee päritolu käsitleva olulise teabe, sealhulgas asjakohasel juhul päritoluriigi, tootmisaasta ja kordumatu tootjatunnuse, olemasolu ja kättesaadavuse kogu liidu tarneahelas, alates mee korjajaks olevast tootjast või mee importijast kuni tarbijani. Samuti peaks see toetama liidu mee referentlabori loomist tulevikus, et parandada kontrolli ja avastada mee võltsinguid ühtlustatud meetodite ja mee süstemaatilise kontrollimise abil, kasutades mee ehtsuse ja kvaliteedi tõendamiseks uusimaid katsemeetodeid.

(12) Nõukogu direktiivis 2001/112/EÜ ([6]) on sätestatud olulised nõuded, mida tuleb täita seoses inimtoiduks ettenähtud puuvilja- ja marjamahlade ning teatavate samalaadsete toodete tootmise, koostise ja märgistamisega, et kaitsta tarbijate huve ja soodustada nende toodete vaba liikumist.

(13) 2012. aastal muudeti direktiivi 2001/112/EÜ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2012/12/EL, ([7]) et võtta arvesse uusi norme lubatud koostisosade kohta, nagu normid suhkrute lisamise kohta, mis puuvilja- ja marjamahlades ei ole enam lubatud. Puuvilja- ja marjamahlade koostise nõuete muutumisega seoses sai puuvilja- ja marjamahlatööstus kasutada ainult ühe aasta jooksul märget selle kohta, et ükski puuvilja- ega marjamahl ei sisalda lisatud suhkruid – tarbijate teavitamiseks ja selleks, et suhkru lisamise alusel oleks neil võimalik kohe ja selgesti vahet teha puuvilja- ja marjamahlade ning teatud muude sarnaste toodete vahel. See lühike ajavahemik osutus ebapiisavaks, et teavitada tarbijaid sellest, et lubatud koostisosi käsitlevate uute normide kohaselt ei ole puuvilja- ja marjamahlades suhkru lisamine enam lubatud. Vastavalt direktiivi 2001/112/EÜ I lisa II osa punkti 2 viiendale taandele võivad puuvilja- ja marjanektarid, kuhu pole lisatud suhkrut ega magusaineid, omakorda kanda toitumisalast väidet „ilma lisatud suhkruta“ või mõnda muud väidet, millel on tarbija jaoks tõenäoliselt sama tähendus, koos märkega „toode sisaldab looduslikult esinevaid suhkruid“. Seetõttu ei ole mõnede tarbijate ja tervishoiutöötajate jaoks ikka veel selge, et vastupidiselt puuvilja- ja marjanektaritele ei saa puuvilja- ja marjamahlad sisaldada lisatud suhkruid. See võis tarbijaid eksitada, sest uuringud on näidanud, et mitme identse või väga sarnase toitainelise koostisega toote vahel valides eelistatakse toitumisalase väitega toodet.

(14) Seega, arvestades et tarbijad on üha teadlikumad suhkru tarbimisega seotud terviseprobleemidest, on asjakohane läbi vaadata puuvilja- ja marjamahlade puhul suhkru kohta käivate märgete kasutamise normid, et võimaldada tarbijatel teha teadlikke valikuid. Seepärast on asjakohane kehtestada erireegel märke, et puuvilja- ja marjamahlad sisaldavad ainult looduslikult esinevaid suhkruid, vabatahtliku kasutamise kohta. Sellise märkega on mõeldud osutama omadustele, mis tulenevad direktiivis 2001/112/EÜ sätestatud puuvilja- ja marjamahlade määratlusest ja selles lubatud koostisosadest. Sellise märke lisamine annab tarbijatele tõest ja täpset teavet, mis on kooskõlas eesmärkidega, milleks on teavitada neid toodete toitainelistest omadustest, aidata eristada puuvilja- ja marjamahlu puuvilja- ja marjanektaritest ja võimaldada tarbijatel teha teadlikke valikuid.

(15) Tehnika arengu tulemusena on välja töötatud või töötatakse välja uusi töötlemismeetodeid, et puuvilja- ja marjamahlade ning kontsentreeritud mahlast saadud puuvilja- ja marjamahlade looduslikult esinevad suhkrud täielikult või osaliselt eemaldada selleks, et rahuldada tarbijate kasvavat nõudlust väiksema suhkrusisaldusega toodete järele. Selliseid tooteid võib liidus turustada, kui need vastavad kõigile asjakohastele õigusaktidele. Need tooted saadakse siiski viisil, mis ei ole ükski direktiivi 2001/112/EÜ I lisa II osa 3. jaos loetletud lubatud töötlemisviisist, ning toodete suhkru üldsisaldus on väiksem kui puuviljast ja marjast ekstraheeritud mahla vastav näitaja. Seetõttu ei tohi nende toodete puhul kasutada tootenimetust „puuviljamahl/marjamahl“, „kontsentreeritud puuviljamahl/marjamahl“ või „puuviljamahl/marjamahl kontsentreeritud mahlast“.

([5]) ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

([6]) Nõukogu 20. detsembri 2001. aasta direktiiv 2001/112/EÜ toiduks ettenähtud puuvilja- ja marjamahlade ning teatavate samalaadsete toodete kohta (EÜT L 10, 12.1.2002, lk 58).

([7]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. aprilli 2012. aasta direktiiv 2012/12/EL, millega muudetakse nõukogu direktiivi 2001/112/EÜ toiduks ettenähtud puuvilja- ja marjamahlade ning teatavate samalaadsete toodete kohta (ELT L 115, 27.4.2012, lk 1).

(16) Sellised tooted muutuvad liidu turul üha enam kättesaadavaks. Nende toodete siseturule laskmise hõlbustamiseks, toodete koostise muutmise ja innovatsiooni võimaldamiseks ning piiramata kohaldatavat liidu õigust tuleks luua uus tootekategooria puuvilja- ja marjamahlade jaoks, mille puhul on vähendatud looduslikult esinevate suhkrute sisaldust ja säilitatud samal ajal kõik muud keskmise samadest puuviljadest ja marjadest saadud mahla põhilised füüsikalised, keemilised, organoleptilised ja toitainelised omadused. Need tooted peaksid saama kasutada tootenimetust „vähendatud suhkrusisaldusega puuviljamahl/marjamahl“, „vähendatud suhkrusisaldusega puuviljamahl/marjamahl kontsentreeritud mahlast“ või „vähendatud suhkrusisaldusega kontsentreeritud puuviljamahl/marjamahl“. Selleks et tagada kooskõla Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1924/2006, ([8]) tuleks suhkrusisaldust võrreldes vastavalt keskmise puuvilja- ja marjamahla, kontsentreeritud mahlast saadud puuvilja- ja marjamahla ning kontsentreeritud puuvilja- ja marjamahlaga, millest toode saadakse, vähendada vähemalt 30 %. Seepärast on asjakohane lisada need uued tootekategooriad direktiivi 2001/112/EÜ I lisa I osasse ning kehtestada nimetatud lisa II osas normid nende toodete lubatud koostisosade ning lubatud töötlemisviiside ja -ainete kohta. Nagu muud liiki puuvilja- ja marjamahlade puhul, ei tohiks nende uute tootekategooriate puhul lubada magusainete kasutamist ega magustamisomadustega koostisosade lisamist.

(17) Vastavalt direktiivi 2001/112/EÜ I lisale võivad puuvilja- ja marjanektarid sisaldada lisatud suhkruid, mett või mõlemat. Selleks et toetada puuviljade ja marjade tootmist ja turustamist, võttes samal ajal arvesse vajadust soodustada toote koostise muutmist, et vähendada puuvilja- ja marjanektarites esinevate suhkrute kogust, tuleks vähendada selliste suhkrute või mee, mida võib lisada puuvilja- ja marjanektaritele, mis on looduslikult vähese happesuse ja meeldiva maitsega, lubatud osakaalu.

(18) Pärast käesoleva direktiivi ülevõtmist peavad uute puuvilja- ja marjamahlade kategooriate, nimelt vähendatud suhkrusisaldusega puuvilja- ja marjamahla, vähendatud suhkrusisaldusega kontsentreeritud puuvilja- ja marjamahla ning kontsentraadist saadud vähendatud suhkrusisaldusega puuvilja- ja marjamahla tootjad kasutama lubatud töötlemisviise nii, et lõpptoode vastaks direktiiviga 2001/112/EÜ nõutavatele omadustele. Selleks et saavutada käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 2001/112/EÜ sellekohased eesmärgid, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada normid, mis käsitlevad asjaomaste vähendatud suhkrusisaldusega toodete füüsikalisi, keemilisi, organoleptilisi ja toiteväärtuslikke omadusi ning suhkrukoguse vähendamiseks lubatud protsesside kasutamist. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohased konsultatsioonid, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 2016. aasta 13. aprilli institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

(19) Selleks et tagada käesoleva direktiivi ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses analüüsimeetoditega, millega tagatakse vastavus liidus turustatavate teatavat liiki puuvilja- ja marjamahlade koostisomadusi käsitlevatele nõuetele. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011.

(20) Võttes arvesse Euroopa rohelist kokkulepet ja strateegia „Talust taldrikule“ eesmärki toetada tarbijaid teadlike valikute tegemisel ning pidades silmas tarbijate suurt huvi toidu märgistuse vastu, mis viitab päritolule, peaks komisjon hiljemalt 36 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles antakse hinnang sellele, kui realiseeritavad on erinevad võimalused päritoluriigi või päritoluriikide märkimiseks, kust puuvilja- ja marjamahlade ning puuvilja- ja marjapüreede tootmiseks kasutatud puuviljad ja marjad on korjatud, ning millega koos esitatakse asjakohasel juhul seadusandlik ettepanek.

(21) Direktiivi 2001/112/EÜ I lisa II osa punktiga 3 reguleeritakse puuvilja- ja marjamahlade ning teatavate samalaadsete toodete lubatud töötlemisviise ja -aineid. Päevalilleseemnetest saadud valku kasutatakse üha enam otse inimtoiduks ja see on osutunud tõhusaks aineks puuvilja- ja marjamahlade selitamisel. Selle töötlemisviisi hoogustamise arvessevõtmiseks tuleks päevalilleseemnetest saadud valgud lisada lubatud töötlemisviiside ja -ainete loetellu.

([8]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta (ELT L 404, 30.12.2006, lk 9).

(22) Kookospähklite ekstraheerimisel saadud mahla turustatakse ja tarbitakse liidus üha rohkem. Vastavalt direktiivi 2001/112/EÜ artikli 3 esimese lõigu punktile 2 on selle toote seaduslik nimetus „kookosmahl“. Rahvusvahelises standardis, mis on sätestatud *codex alimentarius*'e üldstandardis puuvilja- ja marjamahlade ning -nektarite kohta (CXS 247–2005), on siiski sätestatud, et nimetus „kookosvesi“ on nimetuse „kookosmahl“ sünonüüm; kookosmahl saadakse otse kookospähklist ilma kookospähkli tuuma pressimata. Seepärast on asjakohane lisada kõnealuse direktiivi III lisasse erinimetus „coconut water“ (kookosvesi). Tagamaks, et kõik liidu tarbijad saavad konkreetsest nimetusest hõlpsasti aru, on asjakohane näha ette võimalus kasutada nimetust „coconut water“ liidu ametlikes keeltes. Lisaks, kuna kookosmahla võib saada kontsentreeritud kookosmahla lahjendamisel joogiveega, on asjakohane sätestada eespool nimetatud direktiivi V lisas kõnealuse toote Brixi miinimumväärtus.

(23) Nõukogu direktiivis 2001/113/EÜ ([9]) on sätestatud olulised nõuded inimtoiduks ettenähtud puuvilja- ja marjadžemmide, -želeede ja tsitrusmarmelaadide ning magustatud kastanipüreede tootmise, koostise ja märgistamise kohta.

(24) Direktiivi 2001/113/EÜ artikli 2 esimese lõigu punktis 4 nähakse ette suhkrusisalduse kohustuslik näitamine märgistusel, välja arvatud juhul, kui märgistusel on esitatud suhkru kohta toitumisalane väide. See nõue ei piirdunud nõukogu direktiivis 90/496/EMÜ ([10]) sätestatud normidega, mis nägid ette, et toitumisalase teabe lisamine müügipakendis toidu puhul oli vabatahtlik, välja arvatud juhul, kui esitati toitumisalane väide, ja kui toitumisalane väide esitati suhkru kohta, pidi see sisaldama suhkrukoguseid. Direktiiv 90/496/EMÜ on kehtetuks tunnistatud ja asendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1169/2011 ([11]). Kõnealuse määruse kohaselt on toitumisalase teabe esitamine pakendil nüüd kohustuslik. Seepärast ei ole suhkrusisalduse näitamist käsitlev erisäte direktiivis 2001/113/EÜ enam vajalik ning on asjakohane see välja jätta.

(25) Võttes arvesse Euroopa rohelist kokkulepet ja strateegia „Talust taldrikule“ eesmärki toetada tarbijaid teadlike valikute tegemisel ning pidades silmas tarbijate suurt huvi toidu märgistuse vastu, mis viitab toidu päritolule, peaks komisjon hiljemalt 36 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles antakse hinnang sellele, kui realiseeritavad on erinevad võimalused nende päritoluriikide märkimiseks, kust puuvilja- ja marjadžemmide, -želeede ja tsitrusmarmelaadide ning magustatud kastanipüreede tootmiseks kasutatud puuviljad ja marjad on korjatud, ning millega koos esitatakse asjakohasel juhul seadusandlik ettepanek.

(26) Direktiivi 2001/113/EÜ I lisa I osas on sätestatud džemmi, želee, ekstra džemmi või ekstra želee valmistamiseks kasutatavate puuviljade ja marjade miinimumkogus. Nimetuste „ekstra džemm“ ja „ekstra želee“ kasutamine on reserveeritud toodetele, mille puuvilja- ja marjakogus on suurem kui vastavalt toodete „džemm“ ja „želee“ valmistamiseks kasutatavad puuvilja- ja marjakogused. Sama lisa II osas on kõnealuste toodete puhul sätestatud lahustuva kuivaine, st puuviljades või marjades looduslikult esinevate või lisatud suhkrute miinimumsisaldus ning selleks, et võtta arvesse puuvilja- ja marjadžemmide, -želeede ja tsitrusmarmelaadide ning magustatud kastanipüreede valmistamise riigiti erinevaid tavasid, võimaldab see liikmesriikidel lubada lahustuva kuivaine väiksemat miinimumsisaldust.

(27) Kui džemmide ja želeede valmistamiseks kasutatavate puuviljade ja marjade kogust suurendatakse, vähendatakse lisatud suhkru kogust, mis on vajalik lahustuva kuivaine miinimumsisalduse saavutamiseks kõnealustes toodetes. Selleks et soodustada suurema puuvilja- ja marjasisaldusega džemmide ja želeede tootmist ning seega toetada puuvilja- ja marjaturgu, võttes samal ajal arvesse vajadust vähendada vaba suhkru kogust, tuleks suurendada direktiivi 2001/113/EÜ I lisas sätestatud puuviljade ja marjade miinimumkogust, mida tuleb kasutada džemmide ja želeede valmistamiseks. Selleks et aidata tarbijatel teha teadlikumaid ja tervislikke toiduvalikuid, on samuti asjakohane lubada kõnealuse lisa I osas määratletud reserveeritud nimetuste kasutamist toodete puhul, mille lahustuva kuivaine sisaldus on alla 60 %, kuid mis vastavad määruse (EÜ) nr 1924/2006 lisas esitatud toitumisalase väite „vähendatud suhkrusisaldus“ suhtes kohaldatavatele tingimustele.

([9]) Nõukogu 20. detsembri 2001. aasta direktiiv 2001/113/EÜ inimtoiduks ettenähtud puuvilja- ja marjadžemmi, -želee ja tsitrusmarmelaadi ning magustatud kastanipüree kohta (EÜT L 10, 12.1.2002, lk 67).

([10]) Nõukogu 24. septembri 1990. aasta direktiiv 90/496/EMÜ toidu toitumisalase teabega märgistuse kohta (EÜT L 276, 6.10.1990, lk 40).

([11]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT L 304, 22.11.2011, lk 18).

(28) Direktiivi 2001/113/EÜ I lisas piiratakse termini „marmelaad“ kasutamist konkreetse tsitrusviljade seguga. Mitme liidu ametliku keele puhul aga kehtib olukord, kus kõnealuses lisas esitatud seaduslikke nimetusi on küll kaubanduses kasutatud samas lisas osutatud toodete tähistamiseks, ent tarbijad kasutavad tavapäraselt nimetusi „marmelaad“ ja „džemm“ sünonüümidena tähistamaks nii džemme, mis on saadud marjadest kui ka neid, mis on saadud muudest puuviljadest kui tsitrusviljadest. Võtmaks arvesse taolist tarbijate tavapärast keelekasutust, kui selline keelekasutus on olemas, ning samal ajal asjaolu, et ühtlustatud nimetus on endiselt „džemm“, peaks liikmesriikidel olema võimalik lubada enda territooriumil kasutada selliste džemmide puhul, mis on saadud marjadest või muudest puuviljadest kui tsitrusviljadest, tootenimetuse „džemm“ asemel nimetust „marmelaad“. Tarbijate segadusse ajamise vältimiseks tuleks seetõttu toote puhul, mida on seni nimetatud kui „marmelaad“, kasutada kogu liidus nimetust „tsitrusmarmelaad“, et eristada neid kaht tootekategooriat, seejuures võib nimetuse „tsitrus“ asendada tootes kasutatud tsitrusviljade nimetustega. Seepärast on asjakohane direktiiv 2001/113/EÜ tootenimetuste „marmelaad“ ja „tsitrusmarmelaad“ osas vastavalt läbi vaadata.

(29) Liikmesriigis, kus ei kasutata võimalust tarvitada „džemmi“ asemel nimetust „marmelaad“, kuna selle liikmesriigi tarbijad ei kasuta neid mõisteid sünonüümidena, peaks olema võimalik riigi territooriumil endiselt sellise tsitrusmarmelaadi puhul, mida toodetakse kolmest või enamast puuviljast, lubada selle liikmesriigi territooriumil tarvitada nimetust „segapuuvilja (ja -marja) marmelaad“ või „[x] puuvilja (ja marja) marmelaad“, kus x on kasutatud puuviljade ja marjade arv.

(30) Direktiivi 2001/113/EÜ II lisas on loetletud täiendavad koostisosad, mida saab kasutada direktiiviga hõlmatud toodete valmistamisel. Tsitrusviljamahla saab kasutada hapestava ainena marjadest või muud liiki puuviljadest saadud džemmis, ekstra džemmis, želees ja ekstra želees. Võrreldes mahlaga, mis ei ole saadud kontsentraadist, on kontsentreeritud puuvilja- ja marjamahl vähem mahukas ja transpordiks kergema kaaluga, stabiilsem, seda saab pikema aja jooksul säilitada ning selles sisalduva vee aurustamiseks lõpptoote (džemm või želee) valmistamisel on vaja vähem energiat. Seega on kontsentreeritud puuvilja- ja marjamahla kasutamine džemmi, ekstra džemmi, želee ja ekstra želee tootmises kestlikum kui värske puuvilja- ja marjamahla kasutamine. Seepärast on asjakohane määratleda kõnealuses lisas, et konkreetseid mahlu oleks lubatud kasutada džemmi, ekstra džemmi, želee ja ekstra želee eri kategooriate puhul kontsentreerituna.

(31) Toidu lisaainete kasutamist reguleeritakse praegu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1333/2008, ([12]) mis sisaldab erisätteid džemmi ja ekstra džemmi kohta. Seepärast on asjakohane jätta välja direktiivi 2001/113/EÜ III lisa B osa punkti 1 neljas taane ja muuta vastavalt kõnealuse direktiivi II lisa.

(32) Nõukogu direktiivis 2001/114/EÜ ([13]) on sätestatud teatavate piimakonservide koostist, tootmisnõudeid ja märgistamist reguleerivad määratlused ja ühised normid.

(33) Direktiivi 2001/114/EÜ I lisa punktis 3 on loetletud töötlemisviisid, mida on lubatud kasutada piimakonservide osaliseks või täielikuks veetustamiseks. Tarbijate muutuvate vajaduste rahuldamiseks tuleks lubada piimatoodete laktoosisisalduse vähendamiseks kasutatavat töötlemisviisi. Lisaks tuleks kõnealuse direktiivi II lisas esitatud ingliskeelne erinimetus „evaporated milk“ viia kooskõlla *codex alimentarius*'e suhkruta kondenspiima standardis (CXS 281–1971) kindlaks määratud rahvusvaheliste standarditega.

(34) Direktiivid 2001/110/EÜ, 2001/112/EÜ, 2001/113/EÜ ja 2001/114/EÜ sisaldavad viiteid kehtetuks tunnistatud õigusaktidele. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ ([14]) tunnistati kehtetuks ja asendati määrusega (EL) nr 1169/2011. Nõukogu direktiiv 89/107/EMÜ ([15]) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv nr 95/2/EÜ ([16]) tunnistati kehtetuks ja asendati määrusega (EÜ) nr 1333/2008. Nõukogu direktiiv 98/83/EÜ ([17]) tunnistati kehtetuks ja asendati Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2020/2184 ([18]). Seepärast tuleks vastavad viited asendada viidetega määruste (EL) nr 1169/2011 ja (EÜ) nr 1333/2008 ning direktiivi (EL) 2020/2184 asjakohastele sätetele.

([12]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1333/2008 toidu lisaainete kohta (ELT L 354, 31.12.2008, lk 16).

([13]) Nõukogu 20. detsembri 2001. aasta direktiiv 2001/114/EÜ teatavate toiduks ettenähtud osaliselt või täielikult veetustatud piimakonservide kohta (EÜT L 15, 17.1.2002, lk 19).

([14]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiiv 2000/13/EÜ toidu märgistamist, esitlemist ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 109, 6.5.2000, lk 29).

([15]) Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiv 89/107/EMÜ toiduainetes lubatud lisaaineid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 40, 11.2.1989, lk 27).

([16]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 1995. aasta direktiiv 95/2/EÜ toiduainetes kasutatavate lisaainete (välja arvatud värv- ja magusainete) kohta (EÜT L 61, 18.3.1995, lk 1).

([17]) Nõukogu 3. novembri 1998. aasta direktiiv 98/83/EÜ olmevee kvaliteedi kohta (EÜT L 330, 5.12.1998, lk 32).

([18]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2020. aasta direktiiv (EL) 2020/2184 olmevee kvaliteedi kohta (ELT L 435, 23.12.2020, lk 1).

(35) Seepärast tuleks direktiive 2001/110/EÜ, 2001/112/EÜ, 2001/113/EÜ ja 2001/114/EÜ vastavalt muuta.

(36) Liikmesriikidele tuleks käesoleva direktiivi järgimiseks vajalike seaduste, määruste ja halduseeskirjade vastuvõtmiseks ette näha 18-kuuline üleminekuperiood. Selleks et anda ettevõtjatele piisavalt aega uute nõuetega kohanemiseks, tuleks neid riigisiseseid sätteid, millega käesolev direktiiv üle võetakse, kohaldada alles 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

(37) Nende tootjate huvide arvesse võtmiseks, kes järgivad toodete turule viimisel või märgistamisel nõudeid, mida kohaldatakse enne käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetavate riigisiseste õigusnormide jõustumist, tuleb kehtestada asjakohased üleminekumeetmed. Seetõttu peaks käesolev direktiiv võimaldama kõnealuste toodete turustamist teatava ajavahemiku jooksul pärast ülevõtmistähtaja lõppemist.

(38) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt muuta liidu õigusnorme, mis käsitlevad mee, puuvilja- ja marjamahlade, puuvilja- ja marjadžemmide, -želeede ja tsitrusmarmelaadide ning teatavate osaliselt või täielikult veetustatud piimakonservide koostist ja märgistamist, ei suuda liikmesriigid üksi piisavalt saavutada, küll aga saab neid käesoleva direktiivi ulatuse ja mõju tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2001/110/EÜ muudatused

Direktiivi 2001/110/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1169/2011 (*) kohaldatakse käesoleva direktiivi I lisas määratletud toodete suhtes järgmistel tingimustel.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT L 304, 22.11.2011, lk 18).“;

b) punkt 2 asendatakse järgmisega:

„2. I lisa punktides 2 ja 3 loetletud tootenimetusi kohaldatakse ainult seal määratletud toodete suhtes ja neid tuleb kasutada kaubanduses asjaomaste toodete nimetamiseks. Need nimetused võib asendada lihtsalt tootenimetusega „mesi“, välja arvatud kärjemee, kärjetükkidega mee ja pagarimee puhul.

Eelnevale vaatamata:

a) peavad pagarimee puhul olema sõnad „ainult kuumtöötluseks“ märgistusel toote nimetuse vahetus läheduses;

b) võib nendele nimetustele, välja arvatud pagarimee puhul, lisada teavet, mis osutab:

— õitele või taimedele, millelt mesi on saadud, kui toode on täielikult või peamiselt pärit märgitud allikast ja kui sellel on allikale vastavad organoleptilised, füüsikalised ja keemilised ning mikroskoopilised omadused,

— piirkondlikule, territoriaalsele või topograafilisele päritolule juhul, kui toode on täielikult pärit märgitud allikast,

— konkreetsetele kvaliteedinõuetele.“;

c) punkt 4 asendatakse järgmisega:

„4. a) Märgistusel esitatakse päritoluriik või -riigid, kus mesi on korjatud. Kui mesi on pärit rohkem kui ühest riigist, esitatakse päritoluriigid, kus mesi on korjatud, märgistusel põhivaateväljas nende osakaalu kahanevas järjekorras koos iga päritoluriigi osakaalu protsendimääraga. Lubatud kõrvalekalle segu iga osakaalu puhul on 5 % ja arvutused tehakse ettevõtja jälgitavusdokumentide alusel.

Liikmesriigid võivad oma territooriumil turule lastava mee puhul siiski ette näha, et kui meesegu puhul on päritoluriike rohkem kui neli ja nelja suurima päritoluriigi osakaal moodustab rohkem kui 50 % segust, on lubatud märkida ainult nende nelja suurima osakaalu osakaal ning ülejäänud päritoluriigid märgitakse kahanevas järjekorras ilma protsendimäärata.

Alla 30 grammi kaaluvate mee netokoguseid sisaldavate pakendite puhul võib päritoluriikide nimed asendada kahetähelise koodiga vastavalt rahvusvahelise standardi ISO 3166-1 uusimale kehtivale versioonile (kahetäheline kood alpha-2);

b) käesoleva punkti alapunkti a kohaselt märgitavaid andmeid käsitatakse määruse (EL) nr 1169/2011 artikli 9 kohaste kohustuslike andmetena.“;

2) Artiklid 3 ja 4 asendatakse järgmistega:

„Artikkel 3

Pagarimee puhul märgitakse mahtlastikonteineritele, pakenditele ja müügidokumentidele selgelt toote täielik nimetus, nagu on sätestatud I lisa punktis 3.

Artikkel 4

Komisjon võib rahvusvahelisi standardeid ja tehnika arengut arvestades vastu võtta rakendusakte, millega kehtestatakse analüüsimeetodid mee käesolevale direktiivile vastavuse kontrollimiseks.

Hiljemalt 14. juuniks 2028 võtab komisjon rahvusvahelisi standardeid ja tehnika arengut arvestades vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse analüüsimeetodid võltsitud mee avastamiseks.

Käesolevas artiklis osutatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 7 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Kuni asjaomaste rakendusaktide vastuvõtmiseni kasutavad liikmesriigid käesoleva direktiivi järgimise kontrollimiseks võimaluse korral rahvusvaheliselt tunnustatud kinnitatud meetodeid, näiteks *codex alimentarius*'es heaks kiidetud meetodeid.“

3) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 4a

1. Õiglaste kaubandustavade tagamiseks ja tarbijate huvide kaitsmiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 6 vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada käesolevat direktiivi, sätestades järgmise:

a) milline on „peamiselt“ õitest või taimedest pärinev mesi, nagu on osutatud artikli 2 lõike 2 teise lõigu punkti b esimeses taandes;

b) koostise kriteeriumid selle tagamiseks, et meena turule lastud mett või inimesele toiduks ettenähtud tootes kasutatud mett, välja arvatud I lisa punktis 3 määratletud pagarimett, ei ole kuumutatud ega töödeldud nii, et looduslikud ensüümid on hävinud või olulisel määral deaktiveerunud, võttes arvesse invertaasi aktiivsust;

c) kriteeriumid selle tagamiseks ja kontrollimiseks, et meena turule lastud või inimesele toiduks ettenähtud tootes kasutatud meest, välja arvatud I lisa punktis 3 määratletud pagarimeest, ei ole eemaldatud õietolmu ning et mees sisalduva õietolmu absoluutsisaldust ja õietolmuspektrit ei ole muudetud õietolmu sisalduse, õietolmu minimaalset suuruse ja filtrite võrgusilma suuruse seisukohast;

d) õietolmu miinimumsisaldus pagarimees pärast võõraste anorgaaniliste või orgaaniliste ainete eemaldamist;

e) meetodid ja kriteeriumid, mille alusel määratakse kindlaks mee korjamise koht, ning kogu liitu hõlmavad nõuded selle jälgitavuse kohta, kuidas mesi kulgeb mee korjajaks oleva tootja või mee importija juurest tarbijani.

Komisjon võtab esimese lõigu punktides b–e osutatud delegeeritud õigusaktid vastu hiljemalt 14. juuniks 2029.

Enne kõnealuste delegeeritud õigusaktide vastu võtmist teeb komisjon teostatavusuuringud. Esimese lõigu punktiga e seotud teostatavusuuringu tegemisel analüüsib komisjon olemasolevaid digitaalseid lahendusi või meetodeid, sealhulgas asjakohasel juhul kordumatut tunnuskoodi või sarnaseid meetodeid.

Komisjon näeb esimeses lõigus osutatud delegeeritud õigusaktides ette asjakohase üleminekukorra toodete jaoks, mis lasti turule enne kõnealuste delegeeritud õigusaktide kohaldamise alguskuupäeva.

2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 6 vastu delegeeritud õigusaktid II lisa muutmiseks, kohandades kõnealuses lisas loetletud koostise kriteeriume käesoleva artikli lõike 1esimese lõigu punktis b osutatud delegeeritud õigusaktides sätestatud kriteeriumidega.

Artikkel 4b

1. Luuakse platvorm, kuhu on kaasatud järgmised isikud:

a) liikmesriikide, pädevate asutuste ja määratud laborite esindajad;

b) mee tarneahela asjaomaseid sidusrühmi esindavad eksperdid;

c) kodanikuühiskonda esindavad eksperdid;

d) isikuliselt nimetatud eksperdid, kellel on tõendatud teadmised ja kogemused käesoleva direktiiviga hõlmatud valdkondades;

e) teadusringkondi, sealhulgas ülikoole, uurimisinstituute ja muid teadusorganisatsioone esindavad eksperdid.

2. Platvormil on järgmised ülesanded:

a) koguda andmeid meetodite kohta, mille abil parandada mee ehtsuse kontrollimist, eriti mee võltsingute avastamise meetodite kohta, pidades silmas nende meetodite võimalikku ühtlustamist;

b) anda soovitusi liidu jälgitavussüsteemi kohta, pidades silmas mee kulgemistee kindlakstegemist alates mee korjajaks olevast tootjast või mee importijast;

c) anda soovitusi võimaliku vajaduse kohta ajakohastada käesolevas direktiivis sätestatud koostise kriteeriume ja muid kvaliteediparameetreid;

d) anda soovitusi liidu referentlabori loomiseks.

3. Platvormi eesistuja on komisjon. Komisjon võtab vastu platvormi koosseisu ja töömeetodeid käsitleva korra. Komisjon võib vastavalt vajadusele kutsuda osalema eriteadmistega eksperte.“

4) I lisa muudetakse järgmiselt:

a) punkti 2 alapunkti b alapunkt viii jäetakse välja;

b) punkti 3 kolmas taane asendatakse järgmisega:

„— mis on ülekuumutatud või

— mis on saadud mee koostisele võõraste orgaaniliste või anorgaaniliste ainete eemaldamise teel, mille tulemusel on eemaldatud märkimisväärne kogus õietolmu.“

Artikkel 2

Direktiivi 2001/112/EÜ muudatused

Direktiivi 2001/112/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1169/2011 (*) kohaldatakse käesoleva direktiivi I lisas määratletud toodete suhtes järgmistel tingimustel.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT L 304, 22.11.2011, lk 18).“;

b) punkti 1 alapunkt b asendatakse järgmisega:

„b) alternatiivina alapunktis a osutatud tootenimetustele esitatakse III lisas erinimetuste loetelu. Ettevõtja, kes kasutab III lisa I osas loetletud nimetusi, kasutab neid kõnealuses lisas sätestatud keeles ja tingimustel. III lisa II osas loetletud nimetuste puhul võivad liikmesriigid, kus toode turule lastakse, sätestada, et neid nimetusi kasutatakse ühes või mitmes liidu ametlikus keeles.“;

c) lisatakse järgmine punkt:

„4. Märge „puuvilja- ja marjamahlad sisaldavad ainult looduslikult esinevaid suhkruid“ võib olla märgistusel I lisa I osa punktis 1 osutatud toodete nimetusega samal vaateväljal.“;

d) punkt 6 asendatakse järgmisega:

„6. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1169/2011 artikli 22 kohaldamist, kantakse kontsentreeritud mahlast saadud puuvilja- ja marjamahla segude või kontsentreeritud mahlast saadud vähendatud suhkrusisaldusega puuvilja- ja marjamahla segude, samuti täielikult või osaliselt ühest või mitmest kontsentreeritud tootest saadud puuvilja- ja marjanektari märgistusele vastavalt sõnad „kontsentreeritud mahla(de)st“ või „osaliselt kontsentreeritud mahla(de)st“. Kõnealune teave märgitakse toote nimetuse lähedusse taustast hästi eristuvate selgesti loetavate tähtedega.“

2) Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 6*

I lisa I osas määratletud toodete valmistamiseks võib kasutada ainult I lisa II osas loetletud töötlemisviise ja -aineid ning II lisale vastavaid tooraineid. Lisaks sellele peavad puuvilja- ja marjanektarid vastama IV lisale.“

3) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) ainus lõik nummerdatakse lõikeks 1;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 7a vastu delegeeritud õigusakte, millega täiendatakse käesolevat direktiivi, sätestades normid I lisa I osa punkti 6 alapunktides a ja b ning punktis 7 loetletud toodete füüsikaliste, keemiliste, organoleptiliste ja toiteväärtuslike omaduste kohta ning nimetatud lisa II osa punktis 3 osutatud suhkrusisalduse vähendamiseks lubatud protsesside kasutamise kohta.

3. Komisjon võib võtta vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse rahvusvahelisi standardeid ja tehnika arengut arvestades analüüsimeetodid, millega kontrollida, kas I lisa I osa punkti 1 alapunktides a ja b, punktis 2, punkti 6 alapunktides a ja b ning punktis 7 loetletud tooted vastavad käesolevale direktiivile.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 7b lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Kuni asjaomaste rakendusaktide vastuvõtmiseni kasutavad liikmesriigid käesoleva direktiivi järgimise kontrollimiseks võimaluse korral rahvusvaheliselt tunnustatud kinnitatud meetodeid, näiteks *codex alimentarius*'es heaks kiidetud meetodeid."

4) Artiklit 7a muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Artikli 7 lõikes 1 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 28. oktoobrist 2013. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

Artikli 7 lõikes 2 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 13. juunist 2024. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne kõnealuse viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.";

b) lõikes 3 asendatakse viide artiklile 7 viitega artikli 7 lõigetele 1 ja 2;

c) lõikes 5 asendatakse viide artiklile 7 viitega artikli 7 lõigetele 1 või 2.

5) Lisatakse järgmised artiklid:

„*Artikkel 7b*

1. Komisjoni abistab käesoleva direktiivi artikli 7 lõikega 3 seoses alaline taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee, mis on loodud määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 58 lõike 1 alusel. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (*) tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

Artikkel 7c

Hiljemalt 14. juunist 2027 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles antakse hinnang selle kohta, kui realiseeritavad on erinevad võimalused päritoluriikide märkimiseks, kust puuvilja- ja marjamahlade ning puuvilja- või marjapüreede tootmiseks kasutatud puuviljad ja marjad on korjatud. Kõnealune aruanne esitatakse asjakohasel juhul koos seadusandliku ettepanekuga.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13)."

6) I ja III lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi I lisale.

7) IV lisa I jaos asendatakse kahekümne neljas rida, mis käsitleb „küdooniaid", järgmisega: „Küdooniad (*Cydonia oblonga* L.) 50".

8) V lisasse lisatakse mustsõstart ja viinamarja käsitlevate ridade vahele järgmine rida:

„Kookospähkel (*)	*Cocos nucífera* L.;	4,5“.

Artikkel 3

Direktiivi 2001/113/EÜ muudatused

Direktiivi 2001/113/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1169/2011 (*) kohaldatakse käesoleva direktiivi I lisas määratletud toodete suhtes järgmistel tingimustel.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT L 304, 22.11.2011, lk 18).“;

b) punkti 2 lisatakse järgmine lõik:

„Erandina esimesest lõigust võivad liikmesriigid, kes ei luba I lisa I osa esimeses ja teises taandes sätestatud tootenimetuste „džemm“ ja „ekstra džemm“ puhul kasutada nimetusi „marmelaad“ ja „ekstra marmelaad“, lubada oma territooriumil kasutada nimetust „segapuuvilja (ja -marja) marmelaad“ või „[x] puuvilja (ja marja) marmelaad“, kus x on puuviljade (ja marjade) arv, kui tsitrusmarmelaad on valmistatud kolmest või enamast puuviljast.“;

c) punkt 4 jäetakse välja;

d) punkt 5 asendatakse järgmisega:

„5) Punktis 3 osutatud andmed tuleb esitada tootenimetusega samas vaateväljas ja need tuleb märkida selgelt nähtavate tähtedega.“;

e) punkt 6 jäetakse välja.

2) Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 4*

I lisas määratletud toodete valmistamisel võib kasutada ainult II lisas loetletud koostisosi ja III lisale vastavat toorainet.“

3) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 6a*

Hiljemalt 14. juuniks 2027 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles antakse hinnang selle kohta, kui realiseeritavad on erinevad võimalused päritoluriikide märkimiseks, kust puuvilja- ja marjadžemmide, -želeede ja tsitrusmarmelaadid ning magustatud kastanipüreede tootmiseks kasutatud puuviljad ja marjad on korjatud. Kõnealune aruanne esitatakse asjakohasel juhul koos seadusandliku ettepanekuga.“;

4) I lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi II lisale.

5) II lisa muudetakse järgmiselt:

a) teine kuni kuues taane asendatakse järgmisega:

„— puuvilja- ja marjamahl, kontsentreeritud või kontsentreerimata: ainult džemmis,

— tsitrusviljamahl, kontsentreeritud või kontsentreerimata: teistest puuvilja- ja marjaliikidest saadud toodetes: ainult džemmis, ekstra džemmis, želees ja ekstra želees,

— punaste puuviljade ja marjade mahl, kontsentreeritud või kontsentreerimata: ainult džemmis ja ekstra džemmis, mis on valmistatud koer-kibuvitsast, maasikatest, vaarikatest, karusmarjadest, punasest sõstrast, ploomidest ja rabarberist,

— punapeedi mahl, kontsentreeritud või kontsentreerimata: ainult džemmis ja želees, mis on saadud maasikatest, vaarikatest, karusmarjadest, punasest sõstrast ja ploomidest,

— tsitrusviljade eeterlikud õlid: ainult tsitrusmarmelaadis ja tsitrus-želeemarmelaadis,“;

b) lisatakse järgmine taane:

„— toidu lisaained, mis on lubatud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1333/2008 (*);

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1333/2008 toidu lisaainete kohta (ELT L 354, 31.12.2008, lk 16).“

6) III lisa B osa punkti 1 neljas taane jäetakse välja.

Artikkel 4

Direktiivi 2001/114/EÜ muudatused

Direktiivi 2001/114/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 3 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1169/2011 (*) kohaldatakse käesoleva direktiivi I lisas määratletud toodete suhtes järgmistel tingimustel.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT L 304, 22.11.2011, lk 18).“

2) I lisa muudetakse järgmiselt:

a) punkti 3 lisatakse järgmine alapunkt:

„d) laktoosisisaldust võib vähendada laktoosi glükoosiks ja galaktoosiks muutmise teel. Muutused piima koostises selle töötlemisviisi tulemusena on lubatud ainult juhul, kui toote pakendil on vastav kustumiskindel märge, mis on hästi nähtav ja loetav. Selline märge ei mõjuta määrusega (EL) nr 1169/2011 ette nähtud toitumisalase teabega märgistamise kohustust. Liikmesriigid võivad käesolevas alapunktis käsitletud muutusi piima koostises piirata või need keelata.“;

b) punkti 4 lisatakse järgmised alapunktid:

„c) lubatud toiduensüümid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1332/2008 (*);

d) lubatud toidu lisaained vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1333/2008 (**) .

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1332/2008, mis käsitleb toiduensüüme ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 83/417/EMÜ, nõukogu määrust (EÜ) nr 1493/1999, direktiivi 2000/13/EÜ, nõukogu direktiivi 2001/112/EÜ ja määrust (EÜ) nr 258/97 (ELT L 354, 31.12.2008, lk 7).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1333/2008 toidu lisaainete kohta (ELT L 354, 31.12.2008, lk 16).“

3) II lisa punkt a asendatakse järgmisega:

„a) Ingliskeelne mõiste „evaporated milk“ tähendab I lisa punkti 1 alapunktis b määratletud toodet.“

Artikkel 5

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt 14. detsembriks 2025. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad kõnealuseid norme alates 14. juunist 2026.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste normide teksti.

Artikkel 6

Üleminekusätted

Tooteid, mis lastakse turule või märgistatakse enne 14. juunit 2026 vastavalt direktiividele 2001/110/EÜ, 2001/112/EÜ, 2001/113/EÜ ja 2001/114/EÜ, võib jätkuvalt turustada kuni varude ammendumiseni.

Artikkel 7

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 8

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 14. mai 2024

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
R. METSOLA	H. LAHBIB

I LISA

Direktiivi 2001/112/EÜ I ja III lisa muudetakse järgmiselt.

1) I lisa muudetakse järgmiselt:

a) I osa punkti 1 alapunkti b esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Toode, mis saadakse punktis 2 määratletud kontsentreeritud puuvilja- ja marjamahlast taastamisel joogiveega, mis vastab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2020/2184 (*) sätestatud kriteeriumidele.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2020. aasta direktiiv (EL) 2020/2184 olmevee kvaliteedi kohta (ELT L 435, 23.12.2020, lk 1).“;

b) I osasse lisatakse järgmised punktid:

„6. a) Vähendatud suhkrusisaldusega puuvilja- ja marjamahl

Toode, mis saadakse punkti 1 alapunktis a määratletud puuvilja- ja marjamahlast, kui looduslikult esinevate suhkrute kogust on vähendatud vähemalt 30 % võrra, kasutades II osa punktis 3 esitatud tingimustel lubatud töötlemisprotsessi, mille käigus säilitatakse kõik muud keskmise samadest puuviljadest ja marjadest saadud mahla põhilised füüsikalised, keemilised, organoleptilised ja toitainelised omadused.

Vähendatud suhkrusisaldusega puuvilja- ja marjamahla võib saada vähendatud suhkrusisaldusega puuvilja- ja marjamahla segamisel puuvilja- ja marjamahla, puuvilja- ja marjapüreega või mõlemad.

b) Vähendatud suhkrusisaldusega puuvilja- ja marjamahl kontsentreeritud mahlast

Toode, mis saadakse punkti 1 alapunktis b määratletud puuvilja- ja marjamahla kontsentreeritud mahlast, kui looduslikult esinevate suhkrute kogus on vähendatud vähemalt 30 % võrra, kasutades II osa punktis 3 esitatud tingimustel lubatud töötlemisprotsessi, mille käigus säilitatakse kõik muud keskmise samadest puuviljadest ja marjadest saadud mahla põhilised füüsikalised, keemilised, organoleptilised ja toitainelised omadused, või punktis 7 määratletud vähendatud suhkrusisaldusega kontsentreeritud puuvilja- ja marjamahla taastamisel direktiivis (EL) 2020/2184 sätestatud kriteeriumidele vastava joogiveega.

Kontsentreeritud mahlast saadud vähendatud suhkrusisaldusega puuvilja- ja marjamahla võib saada kontsentreeritud mahlast saadud vähendatud suhkrusisaldusega puuvilja- ja marjamahla segamisel ühega järgmistest toodetest: puuvilja- ja marjamahl, kontsentreeritud mahlast saadud puuvilja- ja marjamahl, vähendatud suhkrusisaldusega puuvilja- ja marjamahl, kontsentreeritud puuvilja- ja marjapüree ning puuvilja- ja marjapüree.

7. Vähendatud suhkrusisaldusega kontsentreeritud puuvilja- ja marjamahl

Toode, mis saadakse punktis 2 määratletud kontsentreeritud puuvilja- ja marjamahlast kui looduslikult esinevate suhkrute sisaldust on vähendatud vähemalt 30 % võrra, kasutades II osa punktis 3 esitatud tingimustel lubatud töötlemisprotsessi, mille käigus säilitatakse kõik muud vastava keskmise toote põhilised füüsikalised, keemilised, organoleptilised ja toitainelised omadused, või ühest või mitmest liigist saadud puuvilja- ja marjamahlas sisalduvast veest teatava osa füüsikalise eraldamise teel. Otsetarbimiseks valmistatud toote puhul peab vee eraldamise määr olema vähemalt 50 %.“;

c) II osa muudetakse järgmiselt:

i) punkti 2 muudetakse järgmiselt:

— teine taane asendatakse järgmisega:

„— vastavalt määrusele (EÜ) nr 1333/2008 lubatud toidu lisaained; käesoleva lisa I osas loetletud toodete, välja arvatud puuvilja- ja marjanektarite valmistamiseks ei ole siiski lubatud kasutada magusaineid;“;

— kolmas taane asendatakse järgmisega:

„— puuvilja- ja marjamahla, kontsentreeritud mahlast saadud puuvilja- ja marjamahla, kontsentreeritud puuvilja- ja marjamahla, vähendatud suhkrusisaldusega puuvilja- ja marjamahla, kontsentreeritud mahlast saadud vähendatud suhkrusisaldusega puuvilja- ja marjamahla ning vähendatud suhkrusisaldusega kontsentreeritud puuvilja- ja marjamahla puhul taastatud maitse ja lõhn, viljaliha ja puuviljarakud;“;

— viies taane asendatakse järgmisega:

„— puuvilja- ja marjanektarite puhul taastatud maitse ja lõhn, viljaliha ja puuviljarakud; suhkrud ja/või mesi kuni 20 % ulatuses IV lisa I osas osutatud valmistoodete kogukaalust, 15 % ulatuses IV lisa II osas osutatud valmistoodete kogukaalust ja 10 % ulatuses IV lisa III osas osutatud valmistoodete kogukaalust; ja/või magusained.

Väite, et puuvilja- ja marjanektarile ei ole suhkruid lisatud, ja iga väite, millel on tarbija jaoks tõenäoliselt sama tähendus, võib esitada ainult siis, kui toode ei sisalda mingeid lisatud mono- ega disahhariide ega mingit muud magustamisomaduste tõttu kasutatud toitu, sh määruses (EÜ) nr 1333/2008 määratletud magusaineid. Sellise väite tegemise korral peab märgistusel olema ka järgmine märge: „toode sisaldab looduslikult esinevaid suhkruid“;“;

— seitsmes taane asendatakse järgmisega:

„— I osa punktides 1–7 määratletud toodete puhul hapu maitse reguleerimiseks sidruni- ja/või laimimahla ja/või kontsentreeritud sidruni- ja/või laimimahla, arvestatuna veevaba sidrunhappena kuni 3 g ühe liitri mahla kohta;“;

— lisatakse järgmine taane:

„— vähendatud suhkrusisaldusega puuvilja- ja marjamahla ning vähendatud suhkrusisaldusega puuvilja- ja marjamahla kontsentreeritud mahla puhul vett koguses, mis on rangelt vajalik suhkrusisalduse vähendamise protsessi tõttu kaotatud vee taastamiseks.“;

ii) punkti 3 muudetakse järgmiselt:

— kolmeteistkümnes taane asendatakse järgmisega:

„— nisust, hernestest, kartulitest või päevalilleseemnetest saadud taimsed valgud selitamiseks;“;

— lisatakse järgmine taane:

„— ainult vähendatud suhkrusisaldusega puuvilja- ja marjamahla, kontsentreeritud mahlast saadud vähendatud suhkrusisaldusega puuvilja- ja marjamahla ning vähendatud suhkrusisaldusega kontsentreeritud puuvilja- ja marjamahla puhul: protsessid looduslikult esinevate suhkrute koguse vähendamiseks niivõrd, kuivõrd nende käigus säilitatakse kõik keskmise samadest puuviljadest ja marjadest saadud mahla põhilised füüsikalised, keemilised, organoleptilised ja toitainelised omadused, nimelt: membraanfiltrimine ja pärmiga kääritamine.“

2) III lisa asendatakse järgmisega:

„III LISA

TEATAVATE I LISAS LOETLETUD TOODETE ERINIMETUSED

I. Erinimetused, mida võib kasutada ainult nimetuse keeles

a) „vruchtendrank“ – puuvilja- ja marjanektarite puhul;

b) „Süßmost“ – võib kasutada ainult koos tootenimetustega „Fruchtsaft“ või „Fruchtnektar“:

i) puuvilja- ja marjanektarite puhul, mis on saadud üksnes sellistest puuvilja- ja marjamahladest, kontsentreeritud puuvilja- ja marjamahladest või nende toodete segust, mis loomulikus olekus on oma kõrge loomuliku happesuse tõttu ebameeldiva maitsega,

ii) puuviljamahlade puhul, mis on saadud õuntest või pirnidest, asjakohastel juhtudel õunu lisades, kuid ilma lisatud suhkruta;

c) „succo e polpa“ või „sumo e polpa“ – puuvilja- ja marjanektarite puhul, mis on saadud üksnes puuvilja- ja marjapüreest ja/või kontsentreeritud puuvilja- ja marjapüreest;

d) i) „æblemost“ – õunamahla sünonüüm;

ii) „æblemost fra koncentrat“ – kontsentreeritud mahlast saadud õunamahla sünonüüm;

e) i) „sur … saft“ – koos kasutatud puuvilja või marja taanikeelse nimetusega mustsõstardest, kirssidest, punastest sõstardest, valgetest sõstardest, vaarikatest, maasikatest või leedrimarjadest saadud suhkrulisandita mahlade puhul,

ii) „sød … saft“ või „sødet … saft“ – koos kasutatud puuviljade ja marjade taanikeelse nimetusega – vastavatest puuviljadest ja marjadest saadud mahlade puhul, milles lisatud suhkruid on üle 200 g liitri kohta;

f) „äppelmust/äpplemust“ – õunamahla sünonüüm;

g) „mosto“ – viinamarjamahla sünonüüm;

h) „smiltsērkšķu sula ar cukuru“ või „astelpaju mahl suhkruga“ või „słodzony sok z rokitnika“ – hariliku astelpaju marjadest saadud mahlade puhul, millele ei ole suhkrut lisatud rohkem kui 140 g liitri kohta.

II. Erinimetused, mida võib kasutada ühes või mitmes liidu ametlikus keeles

a) „coconut water“ – kookosmahla sünonüümina toote puhul, mis ekstraheeritakse otse kookospähklist ilma kookospähkli viljaliha pressimiseta.“

II LISA

Direktiivi 2001/113/EÜ I lisa muudetakse järgmiselt.

1) I osa muudetakse järgmiselt:

a) esimene ja teine taane asendatakse järgmisega:

„— „Džemm“ on sobiva tarretisetaolise konsistentsini viidud segu suhkrutest ja ühe või mitme puuvilja ja marja liigi viljalihast ja/või püreest ning veest. Tsitrusviljadest džemm võib siiski olla saadud kogu viljast, mis on ribadeks lõigatud ja/või viilutatud.

Tarbijate tavapärase keelekasutuse arvessevõtmiseks võivad liikmesriigid siiski lubada oma territooriumil tarvitada tootenimetuse „džemm“ asemel nimetust „marmelaad“, välja arvatud tsitrusviljadest džemmi puhul.

1 000 g valmistoote valmistamiseks kasutatava viljaliha ja/või püree kogus peab olema vähemalt:

— 450 g üldjuhul,

— 350 g punaste sõstarde, hariliku pihlaka, astelpaju marjade, mustsõstarde, koer-kibuvitsa ja küdoonia marjade puhul,

— 180 g ingveri puhul,

— 230 g kašuõunte puhul,

— 80 g granadillide puhul.

— „Ekstra džemm“ on sobiva tarretisetaolise konsistentsini viidud segu suhkrutest ja ühe või mitme puuvilja- ja marjaliigi kontsentreerimata viljalihast ning veest. Siiski võib koer-kibuvitsa ekstra džemm ning seemneteta vaarika, muraka, mustsõstra ja punase sõstra ekstra džemm olla kas täielikult või osaliselt saadud vastavate viljade kontsentreerimata püreest. Tsitrusviljadest ekstra džemm võib olla saadud kogu viljast, mis on ribadeks lõigatud ja/või viilutatud.

Tarbijate tavapärase keelekasutuse arvessevõtmiseks võivad liikmesriigid siiski lubada oma territooriumil tarvitada tootenimetuse „ekstra džemm“ asemel nimetust „ekstra marmelaad“, välja arvatud tsitrusviljadest ekstra džemmi puhul.

Ekstra džemmi valmistamiseks ei või kasutada teistega segamiseks järgmisi puuvilju ja marju: õunad, pirnid, kinnise luuga ploomid, melonid, arbuusid, viinamarjad, kõrvitsad, kurgid ja tomatid.

1 000 g valmistoote valmistamiseks kasutatava viljaliha kogus peab olema vähemalt:

— 500 g üldjuhul,

— 450 g punaste sõstarde, hariliku pihlaka, astelpaju marjade, mustsõstarde, koer-kibuvitsa ja küdoonia marjade puhul,

— 280 g ingveri puhul,

— 290 g kašuõunte puhul,

— 100 g granadillide puhul.“;

b) viies ja kuues taane asendatakse järgmisega:

„— Tsitrusmarmelaad on sobiva tarretisetaolise konsistentsini viidud segu veest, suhkrutest ja ühest või mitmest järgmisest tootest, mis on saadud tsitrusviljadest: viljaliha, püree, mahl, vesilahused ja koored. Tootenimetuses „tsitrusmarmelaad“ võib nimetuse „tsitrus“ asendada tootes kasutatud tsitrusvilja nimetusega.

1 000 g valmistoote valmistamiseks kasutatava tsitrusvilja kogus peab olema vähemalt 200 g, millest vähemalt 75 g peab olema saadud endokarbist.

— Nimetust „tsitrus-želeemarmelaad“ võib kasutada siis, kui tsitrusmarmelaadina määratletud toode ei sisalda lahustumatuid aineid, välja arvatud väike kogus õhukesi kooreviile.“;

2) II osa asendatakse järgmisega:

„II. I osas määratletud toodete refraktomeetriga määratava lahustuva kuivaine sisaldus peab olema vähemalt 60 % või rohkem, v.a toodete puhul, mis vastavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1924/2006 (*) (vähendatud suhkrusisalduse kohta) nõuetele, ning toodete puhul, mille suhkrud on täielikult või osaliselt asendatud magusainetega.

Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1169/2011 artikli 17 lõike 1 kohaldamist, võivad liikmesriigid siiski teatavate üksikjuhtude arvestamiseks lubada kasutada I osas määratletud toodete jaoks ettenähtud nimetusi, kui asjaomaste toodete lahustuva kuivaine sisaldus on alla 60 %.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta (ELT L 404, 30.12.2006, lk 9).“